

Otkrivenje 22

1) Pokaza mi čistu reku vode života, bistru kao kristal, koja izlažaše od prestola Božijeg i Jagnjetovog. 2) Nasred ulica njegovih i s obe strane reke drvo života, koje rađa dvanaest rodova dajući svakog meseca svoj rod; i lišće od drveta beše za isceljivanje narodima. 3) Više neće biti nikakve prokletinje; i presto Božji i Jagnjetov biće u njemu; i sluge Njegove posluživaće Ga. 4) I gledaće lice Njegovo, i ime Njegovo biće na čelima njihovim.

5) I noći tamo neće biti, i neće potrebovati videla od žiška, ni videla sunčanog, jer će ih obasjavati Gospod Bog, i carovaće vavek veka. 6) I reče mi: Ovo su reči verne i istinite, i Gospod Bog svetih proroka posla anđela svog da pokaže slugama svojim šta će biti skoro. 7) Evo ću doći skoro: Blago onome koji drži reči proroštva knjige ove. 8) I ja Jovan videh ovo i čuh; i kad čuh i videh, padoh da se poklonim na noge anđela koji mi ovo pokaza.

9) I reče mi: Gle, nemoj, jer sam i ja sluga kao i ti i braća tvoja proroci i oni koji drže reči proroštva knjige ove. Bogu se pokloni. 10) I reče mi: Ne zapečaćavaj reči proroštva knjige ove; jer je vreme blizu. 11) Ko čini nepravdu, neka čini još nepravdu; i ko je pogan, neka se još pogani; i ko je pravedan, neka još čini pravdu; i ko je svet neka se još sveti. 12) I evo ću doći skoro, i plata moja sa mnoom, da dam svakome po delima njegovim.

13) Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak, Prvi i Poslednji. 14) Blago onima koji tvore zapovesti Njegove, da im bude vlast na drvo života, i da uđu na vrata u grad. 15) A napolju su psi i vračari i kurvari i krvnici i idolopoklonici i svaki koji ljubi i čini laž. 16) Ja Isus poslah anđela svog da vam ovo posvedoči u crkvama. Ja sam koren i rod Davidov, i sjajna zvezda Danica. 17) I Duh i nevesta govore: Dođi. I koji čuje neka govori: Dođi.

I ko je žedan neka dođe, i ko hoće neka uzme vodu života za badava. 18) Jer svedočim svakome koji čuje reči proroštva knjige ove; ako ko dometne ovome, Bog će nametnuti na njega zla napisana u knjizi ovoj; 19) I ako ko oduzme od reči knjige proroštva ovog, Bog će oduzeti njegov deo od knjige života, i od grada svetog, i od onog što je napisano u knjizi ovoj. 20) Govori Onaj koji svedoči ovo: Da, doći ću skoro! Amin. Da, dođi, Gospode Isuse.

21) Blagodat Gospoda našeg Isusa Hrista sa svima vama. Amin.

1-2) Pokaza mi (anđeo) čistu reku vode života, bistru kao kristal, koja izlažaše od prestola Božijeg i Jagnjetovog. Nasred ulica njegovih i s'obe strane reke drvo života, koje rađa dvanaest rodova dajući svakog meseca svoj rod; i lišće od drveta beše za isceljivanje narodima.

Jedan raniji prikaz reke je u Jezekilju 47: 1-9. Potom odvede me (Gospod) opet k'vratima od doma, i gle, voda izlažaše ispod praga od doma k'istoku, jer lice domu beše prema istoku;

I voda tecijaše dole s'desne strane doma, s'južne strane oltara. Potom me izvede vratima severnim, i provede me okolo spoljašnjim putem koji gleda na istok ka spoljašnjim vratima, i gle, voda tecijaše s'desne strane. I kad čovek iziđe na istok s'merom u ruci, izmeri hiljadu lakata, i prevede me preko vode, i voda beše do gležanja. Potom opet izmeri hiljadu lakata, i prevede me preko vode, a voda beše do kolena; opet izmeri hiljadu lakata, i prevede me, a voda beše do pojasa.

I opet izmeri hiljadu lakata, i posta reka, koju ne mogoh preći, jer voda ustade da trebaše plivati, posta reka koja se ne može pregaziti. Tada mi reče: Vide li, sine čovečiji? I odvede me i povrati me na breg reke. A kad se vratih, gle, po bregu reke vrlo mnogo drva otud i odovud. I reče mi: Ova voda teče u Galileju prvu, i spušta se u polje, i utiče u more, i kad dođe u more, njegova će voda postati zdrava. I sve životinje što se miču kuda god dođu ove reke, biće žive; Biće veliko mnoštvo riba, jer kad dođe ova voda onamo, druga će postati zdrava, i sve će biti živo gde ova reka dođe.

Neki učenici zaključuju da je razdoblje između Jezekilja i Jovana 650 – 700 godina. Nemam znanje da proverim da li je njihov zaključak tačan a prekratko mi je vreme da istražim. Naš Gospod je imao ta otkrivenja od postanja sveta i On ih otkriva po Svojoj volji kome, kada i kako ON odredi. Potrebno nam je da čitamo kroz skoro celu Knjigu Svetog Pisma;

Tek u poslednjoj i vrlo kratkoj poslanici (Judinoj), nalazimo veliko Božije otkrivenje Enohu. U Jovanu 7: 37-41, Poslednji veliki dan praznika stajaše Isus i vikaše govoreći: Ko je žedan neka dođe k meni i pije. Ko me veruje, kao što pismo reče, iz njegova tela poteći će reke žive vode. Ovo reče za

Duha kog posle primiše oni koji veruju u ime Njegovo. Duh Sveti još ne beše na njima, jer Isus još ne beše proslavljen. Mnogi od naroda čuvši ove reči govorahu: Ovo je zaista prorok.

Drugi govorahu: Ovo je Hristos. Voda Života teče kroz nas jer je naš Spasitelj naš Otkup. Na obali duž Božije Reke su mnoga drveta...

Kako so ima samo slani ukus za svakoga i Svetlost Istine se rasprostire na celo čovečanstvo (Jovan 1: 9), tako je blagodat Božija plodna u međusobnom životu pravovernih i svedočanstvu svima oko nas. Duh našeg Spasitelja ima moć i blagodat da kroz naše svedočanstvo i pobožnost dotakne srca koja lutaju, nazaduju ili su u grehu i smrti. U Nebeskom Jerusalimu svi nekadašnji grešnici sad su nova stvorenja; svi su rođeni od Boga (Jovan 1: 13); rođeni Vodom i Duhom, žitelji Božijeg Carstva (Jovan 3: 5).

U Gradu Slave Božije nikakav neprijatelj ne ograničava Narod Jagnjeta u uzajamnom uzvraćanju ljubavi i beskrajnom zajedničkom obožavanju Tvorca i Spasitelja. Nevesta željno prima svaku poruku i sve skupocene darove od svog ljubljenog Ženika i u uzbuđenju Ga očekuje da se pokaže u slavi i da je uzme u Svoj trajni zagrljaj večne ljubavi i blagodati: tako svaki pojedini među nama potrebuje molitve i revnosna nastojanja da u odanosti našem Nebeskom Ženiku sledimo Njegovom primeru u radosti, trpljenju i smrti tela.

Jezekilju je otkriveno ozdravljenje i novi život donošen Rekom Božijom mnogim mestima od Izvora do Mora. Potoci blagodati i moći Hristovog Duha teku kroz vernu decu našeg Nebeskog Oca. Oni žive Jevanđeljem, proglašuju i svedoče u miru i izobilju ali i u progonstvu, tamnicama i mučeništvu (Jovan 7: 37-52). Među mrtvim robovima greha mi koji smo čuli glas Sina Božijeg, oživeli smo (Jovan 5: 25). U Jezekilju 47: 1-9 Reka izobilno raste bez pritoka.

U Isaiji 9: 6-7: Dete nam se rodi, Sin nam se dade, vlast Mu je na ramenu, i ime Mu je: Divni, Savetnik, Bog silni, Otac večni, Knez mirni. Bez kraja raste vlast i mir na prestolu Davidovom i u carstvu njegovom da se uredi i utvrdi sudom i pravdom od sada doveka. To čini revnost Gospoda nad vojskama.

Bogatstvo Njegove blagodati još uvek nezadrživo raste. U Nebeskom Jerusalimu to izobilje dostiže svoje savršeno stanje a lepota Svetosti našeg Boga usred ushićenog večnog obožavanja iskupljenih blista neuništivim sjajem.

Mi ne moramo bespomoćno čekati. Spajajmo se u Duhu našeg Gospodara Isusa. Budimo istrajni u nastojanju i molitvama za otvoreno srce i um da naše življenje u telu bude pobožna upotreba svih sredstava i zahvalna radost u Njegovoj upravi nad nama. ON neka ispravlja naše razumevanje i vodi nas u radu i borbi. Naš Gospod ima blagodat i moć da nas učini stvarnim obožavateljima u Duhu Jagnjeta Božijeg, slavnog Pobeditelja, Hrista Isusa.

Bog je Duh: pravi poklonici obožavaju Ga u Duhu i u Istini (Jovan 4: 23-24). Naš Učitelj nas podstiče u Luci 11: 9-10: Ištite i daće vam se: tražite i naći ćete; kucajte i otvoriće vam se. Svaki koji ište, prima; i koji traži, nalazi; i koji kuca, otvara mu se. Za nas je neophodna vernost Njemu; nema drugog Puta Života. Reka našeg Boga je čista i jasna kao kristal. Koliko veronauka kriju svoje mračne mešavine Istine i obmane? Živa Reč našeg Nebeskog Oca je jasna i čista skroz – naskroz jer su Otac i Sin Jedno (Jovan 17: 11-23).

Ljubav Hrista iskorenjuje ljubav prema grehu (1. Jovanova 2: 15). Kad Njegova Reka teče kroz našu službu i svedočanstvo, mi odajemo čast našem Spasitelju. Đavo je prevario Adama da čovek izgubi blagoslove Drveta Života. Otkup našeg Oca otkupio je, obnovio i umnožio blagodat Božiju svima koji veruju i poslušaju Oca u Sinu. Svaki stvarni učenik postaje hram Božijeg Duha. Verna zajednica, udruženje vernih učenika, je Crkva Božija, stub i tvrđa istine (1. Timotiju 3: 15).

Duh Gospodnji nastanjen je u srcu pravovernih udova Hristovog Tela. Hristova Reka Blagodati teče, raste i isceljuje. Adam je grehom izgubio Jedno Drvo Života. Moćno Jagnje Božije zamenulo je gubitak šumom drveća Života. Pre pada prvo drvo života služilo je potrebama prvog čoveka – Adama i Eve. Novi Nasad drveća Života rađa plodove života svakog meseca za celo iskupljeno Stado Jagnjeta Božijeg. Plodovi su sveži i puni miline. Lišće je za iscelenje dušama.

Ne samo plod – osnovna Nauka i zapovesti – čak i izgled i ponašanje Drveta Života isceljuje. Naše Drvo Života je silno u ozdravljanju svih koji veruju i poslušaju Sina Božijeg. U večnom Carstvu Slave isto Drvo Života neprestano obnavlja obožavanje u radosti, poštovanju i zahvalnosti Ocu i Sinu, našem Bogu večne ljubavi. Kad mi u veri i poznanju Božijeg Sina rastemo, ne zaboravljajmo našu pojavu, izgled i ponašanje među nama i, u svetu oko nas;

Nastojmo da budemo potpuniji izraz i svedočanstvo Hristovog Jevanđelja u našim srcima i svakodnevnom životu; ON je dostojan toga. Gospod zna šta je u našem srcu; ljudi vide stanje duše u našoj pojavi i našem nelicemernom pobožnom ponašanju, prvenstveno prema njima ali i prema svima; naročito potčinjenima, siromašnijima, nemoćnima; čak i prema svim stvorenjima i samoj prirodi oko nas: sve nam je naš Bog darovao da bude naš deo Žetve i bojno polje Pobede.

3-4) Više neće biti nikakve prokletinje; i presto Božji i Jagnjetov biće u njemu; i sluge Njegove posluživaće Ga.

I gledaće lice Njegovo, i ime Njegovo biće na čelima njihovim. Prekršajem Božijeg Reda čovek je sebe osudio – prokleo – i postao mrtva duša. Jagnje Božije plaća otkup od smrti, kletve i osude za sve koji veruju i poslušaju. Te duše dobile su nov život. Naš Neprijatelj i dalje nas napada; često još podmuklijom zlobom i u većoj obesti. Zlikovac nasrće u nameri da nam lažima i zlim željama spreči blagoslove novog života koji se izlivaju na nas kad smo sjedinjeni u Duhu našeg Gospoda i Spasitelja.

Dok živimo u telu, koliko bliže se držimo našeg Gospoda, toliko jasnije vidimo Njegov primer, lice Njegovo i svrhu borbe, trpljenja i nastojanja da živimo kako je našem Nebeskom Ocu ugodno. Tako rastemo u Jevanđelju Hrista. Tim načinom uživamo više od obilja Njegovih blagoslova; tako sve manje i manje trošimo Gospodnje darove na prevare Neprijatelja. Kad živimo za zadovoljstvo našeg Boga i za svedočanstvo na čast našem Spasitelju, presto Nebeskog Oca je u našem srcu;

Tako mi napredujemo prema Nebeskom Jerusalimu gde je presto Boga našeg u središtu našeg obožavanja u ljubavi i zahvalnosti. Čak i u sadašnjem

stanju i sredini daleko od savršenstva, služba Ocu i Sinu je blagoslovena i radosna; jedno nebesko iskustvo. U službi Bogu naš život sadrži značaj, svrhu, pravac i vrednosti koje rastu zanavek. Naš Stvoritelj nas je stvorio da živimo u bogatstvu Njegovih blagoslova i radostima Njegove ljubavi.

U Novom Jerusalimu naša radost u našem Spasitelju biće, najposle, potpuna i savršena, a i Njegovo zadovoljstvo u nama biće savršeno. Mi služimo našem Bogu kad živimo i revnosno se trudimo za ugodnost Njemu. Nastavimo u molitvama da obožavamo celim bićem i životom Boga, našu najveću radost. Posle sve borbe i truda, na kraju našeg putovanja ugledaćemo lice našeg Tvorca i Spasitelja u svoj lepoti Njegove Svetosti i u slavi Njegovog Veličanstva.

Sve naše želje i nastojanja biće Njegovo zadovoljstvo usred veselja sa svima svetim i blagoslovenim sunaslednicima Hristovim sjedinjinim u proslavi Boga večne ljubavi i nebeskog mira.

5) I noći tamo neće biti, i neće potrebovati videla od žiška, ni videla sunčanog, jer će ih obasjavati Gospod Bog, i carovaće vavek veka.

Na kraju radnog dana Adam je potrebovao noćni odmor. Kasnije, usred posledica čovečijeg pada i u borbi sa sopstvenom iskvarenom buntovničkom prirodom ljudi su radili mukotrпно duge dane i delove noći: potrebovali su žiške.

Život u slavi nije iskvaren gramzivošću ni bezbožnom zloupotrebom potčinjenih i potlačenih od strane nasilnih vlasnika. U ovom svetu žive ljudi u dano-noćnom ropskom radu i opet žive u oskudici i sirotinji dok vladajući krugovi upropašćuju svoje zdravlje i vreme besciljnim raskalašnim i razvratnim življenjem.

Stanovnici Božijeg Grada ne potrebuju žižak da dnevnom radu dodaju noćne sate - ni radi gladi niti radi gramzivosti. Blagoslovi, davno izgubljeni grehom, potpuno su obnovljeni i još umnoženi u Novom Jerusalimu. Žitelji Večnog Grada ne mere vreme smenjivanjem dana i noći. Večna ljubav i sjaj Boga našeg zanavek je naše zadovoljstvo i veselje. Mene ne zaokuplja pitanje da li će sunce i mesec postojati u našem životu i predelima.

Sećamo se Gospodnjeg izbavljenja Jerusalima u 2. O Carevima 19: 34-35: Ja

ću braniti taj grad, i sačuvaću ga sebe radi i radi Davida, sluge svog. Istu noć anđeo Gospodnji izađe i pobi u logoru asirskom sto i osamdeset i pet hiljada; i kad ustaše ujutru, a to sve sami mrtvaci. Smirenim uzdanjem u Boga odlazimo u večnost. Ne izgleda da je taj anđeo potrebovao žižak da ostvari svoj zadatak te noći; imao je Videlo u sebi. Naš Gospod Isus kaže u Jovanu 11: 9-10: Ko danju ide ne spotiče se, jer vidi videlo ovog sveta; a ko ide noću spotiče se, jer nema videla u njemu.

1. Jovanova 3: 2 svedoči nam: Ljubazni! Sad smo deca Božija, i još se ne pokaza šta ćemo biti; nego znamo da kad se pokaže, bićemo kao i On, jer ćemo Ga videti kao što jeste. Ako bi mi neko sad opisao nebeski život, ja ne bih shvatio... U nekim idolskim verovanjima sunce je smatrano za božanstvo a žišci kao znak ili način obožavanja. U Božijim uputstvima Izrailju žišci su bili delovi Božije uredbe u Svetinji dokle naš Spasitelj nije pokazao Sebe – Živu Reč Božiju u telu.

Naš Gospod je izlio Svog Svetog Duha na učenike i pravo videlo je zasvetlilo bolje nego ma koji žižak načinjen veštinom ljudi. Bog je opomenuo Izrailja da se čuva idolskih običaja. Kološanima 2: 16-17 uči nas da se temeljimo na stvarnost u Hristu. Da vas niko ne osuđuje za jelo ili za piće, ili za kakav praznik, ili za mladine, ili za subote; koje je sve bilo sen od onog što htede da dođe, i telo je Hristovo. Prinos Božijeg Jagnjeta je osnova prave vere i spasenja.

Efescima 1: 13-14 kaže nam: Kroz Hrista i mi, čuvši reč istine, jevanđelje spasenja svog, u kome i verovavši zapečatismo se Svetim Duhom obećanja, koji je zalog nasledstva našeg za izbavljenje tečevine na hvalu slave Njegove. Vlast Svetog Duha u novom životu je pečat.

Sveti apostoli i svi pravoverni učenici zapečaćeni su Svetim Duhom obećanja još u životu u telu. Ma koliko veliko da je duhovno pomazanje i svedočanstvo učenika i mučenika, sve je još samo zalog, dokaz, predznak skupocenog nasledstva u slavi Božijoj. U 2. Korinćanima 5: 5 čitamo: Bog nam dade zalog Duha. Čudna i divna su dela Božija: milost za milošću. Moje iskustvo Gospodnje dobrote i moći daleko zaostaje za divnim primerima vernih svedoka celog Svetog Pisma.

Ipak, mnoga sećanja pokreću mi suze zahvalnosti našem Izbavitelju Koji čuva i krepí sve svoje skupo iskupljene. Velike pobeđe u Izrailju samo su bile predznaci i prethodnice glavnine otkrivene i posvedočene u našem Gospodu Hristu Isusu. Sva slavna svedočanstva u Delima i poslanicama samo su uvod, predgovor ili predznak savršenog nebeskog pomazanja. Potpuno preobraženje spremno je u Novom Jerusalimu da nas osposobi da vidimo Jagnje kakav zaista jeste na prestolu sa Ocem. Takvu svetlost naš Bog daje iskupljenoj deci u Gradu Svetlosti.

Naše razumevanje je još radosnije kad vidimo da je Otac nazvao taj Grad ukrašenom Nevestom Njegovog Ljubljenog Sina. Carovaćemo vavek veka! Adam je carovao u Edemu do svog pada. Carovanje Našeg Gospoda Isusa Hrista pokazalo se u dvanaestogodišnjem dečaku (Luka 2: 42-49). Carovanje Jagnjeta nastavlja se od Jerusalima do Jordana, u kušanju u pustinji, življenjem i proglasom Jevanđelja oko tri i po godine. Naš Večni Car caruje u trpljenju i mukama, u smrti i vaskrsenju, u vaznesenju i izlivu sile Svetog Duha na učenike.

ON caruje večno sa našim Nebeskim Ocem. Kad smo mi u Hristu, kad živimo Jevanđeljem, mi carujemo sa Hristom ovde - već sada. Naša najodanija vernost (u životu u telu) samo je zalog, uvod u obećano večno nasledstvo. Neopisiva je slast i ushićenje proslave pobeđe Cara nad carevima u Zajednici sa svima iskupljenima i sa svom vojskom nebeskom. Neizrečna je proslava pobeđe Istine nad svim lažima, Ljubavi nad zlobom, Videla i Života nad tamom i smrću.

6) I reče mi: Ovo su reči verne i istinite, i Gospod Bog svetih proroka posla anđela svog da pokaže slugama svojim šta će biti skoro.

U 3: 14 naš Gospod je Amin, Svedok Verni i Istiniti, Početak stvorenja Božijeg. U 19: 11 On je Veran i Istinit, i sudi po pravdi i vojuje. U 21: 5 Reče Onaj što seđaše na prestolu: Evo sve novo tvorim. I reče mi: Napiši, jer su ove reči istinite i verne. Sasvim razumljivo: kakav svedok – takvo svedočanstvo! U prvih pet knjiga Svetog Pisma ponavlja se “Ja sam Bog.” “Ja sam Gospod.”

Na nekim mestima te reči kao da su celo objašnjenje i razlog određenih

zapovesti. Ako mi držimo te reči na umu i u srcu, imamo dobre izgleda da se sačuvamo od zamki Sotone. Tim značajnim i osnovnim činjenicama naš Nebeski Otac čuva nas u Svojoj milosti i blagodati. Ovaj (6.) stih utvrđuje nas u uverenju da su celo Otkrivenje i sva svedočanstva Gospodnja u celom Svetom Pismu istinita i verna jer je Veran i Istinit Gospod Bog, naš Tvorac i Spasitelj.

Služba pobožnosti isključuje 'ispravljanje' Boga i promene u Božijim zapovestima, predskazanjima ili podacima o prošlosti. Gospod Isus uči nas u Luci 11: 9-10: Ja kažem vama: ištite i daće vam se: tražite i naći ćete; kucajte i otvoriće vam se. Svaki koji ište, prima; i koji traži, nalazi; i koji kuca, otvara mu se. Njegove riznice su otvorene. Između slepila i jasnog vida ima mesta za naše pokajanje i Njegovo iscelenje naše duše: u Njegovom miru moguć nam je jasan sluh.

Pismo nas uči da naš Gospod čini sva Svoja dela u Svoje određeno vreme. Budimo u molitvama za poslušnost Njemu uvek i bez oklevanja. Čim nam On ukaže na naše nedostatke, propuste i promašaje, mi smo obavezni da se pokajemo, priznamo, da molimo i primimo Njegov oprostaj, očišćenje, obnovenje i posvećenje da nastavimo našu službu u miru Njegovom i u Zajednici Hristovog Duha. Za sve 'Šta će skoro biti' ON se nepogrešivo stara i ostvaruje. To nije naša briga.

ON pazi na sve verne učenike Hristove. Svi uključeni u Njegovo divno spasenje, svi iskupljeni otkupom Jagnjeta jesu deca Božija u Njegovom Zavetu. Potrebna nam je beskrajna večnost u slavi da zahvalno odajemo čast i slavu Ocu i Sinu za večnu ljubav kojom smo stvoreni, iskupljeni, sačuvani i preobraženi u večne i blagoslovene obožavatelje Svemoćnog Boga. Kakva milost nas je obdarila spasenjem nasuprot našem odbijanju da nas učini Svojom decom i naslednicima.

7) Evo ću doći skoro: Blago onome koji drži reči proroštva knjige ove.

U 2: 1-7 naš Gospod govori anđelu efeske crkve: 5) Opomeni se zato otkuda si spao, i pokaj se, i prva dela čini; Ako li ne, doći ću ti skoro, i dignuću svećnjak tvoj s' mesta njegovog, ako se ne pokaješ. 7) Ko ima uho neka čuje šta govori Duh crkvama: koji pobedi daću mu da jede od drveta životnog

koje je nasred raja Božijeg. Mnogim nepokornim buntovnicima naš Gospod dolazi suviše sporo; svima koji bez spasenja završe život u telu, ON stigne prebrzo!

Vernima i budnima naš Gospodar ne dolazi ni trenutak prerano niti prekasno jer oni drže Nauku Njegovu u Luci 12: 35-38: Neka budu vaša bedra zapregnuta i sveće zapaljene; i vi kao ljudi koji čekaju gospodara svog kad se vrati sa svadbe da mu odmah otvore kako dođe i kucne. Blago onim slugama koje nađe gospodar kad dođe, a oni straže. Zaista vam kažem da će se zapregnuti, i posadiće ih, i pristupiće, te će im služiti. I ako dođe u drugu stražu, i u treću stražu dođe, i nađe ih tako, blago onim slugama.

U Delima 7: 59-60 naš Gospod dolazi vrlo brzo Stefanu u trenutku koji je ON sam (naš Gospod) odredio. U 12: 2 Gospod dolazi Jakovu vrlo brzo – tačno na vreme! U stihovima 3-17 naš slavni Vojvoda dolazi tačno u trenutku koji je ON izabrao. U Stihu 19 ON dolazi prerano Petrovim zatvorskim stražarima. U stihu 23 Svemoćno Jagnje, silni Lav, dolazi strašno ‘prerano i naglo’ Irodu, groznom krvniku i svojih vojnika i Hristovih vernih boraca.

Naš Spasitelj uči nas u Luci 18: 7-8: Zar Bog neće odbraniti izbranih svojih koji Ga mole dan i noć? Kažem vam da će ih odbraniti brzo. Ali Sin čovečiji kad dođe hoće li naći veru na zemlji? Ako dođe sada, hoće li naći veru u meni? Psalm 139: 1-15 javlja prisustvo Božije u celoj vasiljeni. ON potvrđuje Svoje delovanje na očigled i vernih i protivnih veri u pravo vreme kako je Njemu ugodno. Budimo u molitvama da ne zaboravljamo svedočanstva Gospodnja i punim poverenjem u Njegovu moć i dobrotu da smo odani svom Caru i večnom Pobedniku.

U Danilu 9 čitamo pokajničku molitvu pravednog i vernog proroka u 9: 21-23. Dok još govorah moleći se, onaj čovek Gavrilo, kog videh pre u utvari, dolete brzo i dotače me se o večernjoj žrtvi. I nauči me i govori sa mnom i reče: Danilo, sada iziđoh da te urazumim. U početku molitve tvoje iziđe reč, i ja dođoh da ti kažem... Gavrilo nastavlja u 10: 12-13: Ne boj se, Danilo, jer prvog dana kad si upravio srce svoje da razumevaš i da mučiš sebe pred Bogom svojim, uslišene biše reči tvoje, i ja dođoh tvojih reči radi.

Ali knez carstva persijskog staja mi nasuprot dvadeset i jedan dan; ali, gle,

Mihailo jedan od prvih knezova dođe mi u pomoć. Kroz Danilove usrdne pokajničke molitve naš Gospod očistio je persijski ponos iz Danilovog srca i uma i kroz pojavu Gavrila brzo se javio svom omiljenom proroku. Za dvadeset i jedan dan – Gospod Isus brzo stiže. Nemam poverenja u istorijske podatke neznabožaca... Možda je bar nešto tačno...

Pred kraj prvog stoleća imperator Dominician proglasio je sebe “gospodom i bogom”. Kratko vreme po izdavanju njegovog poslednjeg velikog naređenja, njegovi potčinjeni su ga ubili. Zlikovca koji je sebe proglasio bogom, pravi Gospod i Bog je ‘posetio’ u vreme kad se navršila mera zločina samozvanog boga – lažnog boga i izuma zlog duha. 2. Petrova 3: 8-10 napominje: Ovo jedno da vam ne bude nepoznato, ljubazni, da je jedan dan pred Gospodom kao hiljadu godina, i hiljadu godina kao jedan dan.

Ne docni Gospod s obećanjem, kao što neki misle da docni, nego nas trpi, jer neće da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje. Ali će doći dan Gospodnji kao lupež noću, u koji će nebesa s hukom proći, a stihije će se od vatre raspasti a zemlja i dela što su na njoj izgoreće. Molitva Spasitelja je još jedno otkrivenje. U Jovanu 17: 12 One koje si mi dao sačuvah, i niko od njih ne pogibe; svemoćno Jagnje uvek brzo dođe na delo određeno Mu od Oca. Blagosloven je svako ko drži reči proroštva knjige ove.

Naše poverenje i vernost našem Gospodu i Spasitelju je Njegovo svedočanstvo nama, našim zajedničarima u Nauci Spasenja i svetu oko nas da smo mi zaista sluge Gospodnje. On govori Svojim učenicima u Luci 10: 20: Radujte se što su vaša imena napisana na nebesima. ON nas čuva u milosti.

8-9) I ja Jovan videh ovo i čuh; i kad čuh i videh, padoh da se poklonim na noge anđela koji mi ovo pokaza. I reče mi: Gle, nemoj, jer sam i ja sluga kao i ti i braća tvoja proroci i oni koji drže reči proroštva knjige ove. Bogu se pokloni.

Nisam siguran da li se Jovan poklonio anđelu ponovo u stihu 8 - posle ispravke u 19: 10, ili je 22: 8 osvrtno i razmišljanje o 19: 10. Ovo ponavljanje je snažan podsticaj nama da obožavamo samo Boga i onda kad se divimo službama predanim drugima.

Najveličanstveniji anđeli u službi Bogu još uvek su samo stvorenja našeg Tvorca i zajedničari u službi sa iskupljenim Stodom Hrista. Učimo se iz Kološanima 2: 18 Niko da vas ne vara po svojoj volji izabranom poniznošću i službom anđela, istražujući i šta ne vide, i uzalud nadimajući se umom tela svog... Obožavanje anđela je idolopoklonstvo. Kako je mogao Jovan da učini tako grub prekršaj u isto vreme kad prima ovo silno otkrivenje i to još posle iskustva u glavi 19?

Razmislimo o jednom drugom otkrivenju i uporedimo ga sa ovim ovde. U Delima 10: 9-16 naš Gospod priprema Petra za propoved Jevanđelja novim učenicima u Cezariji. U toj 10: 13-16 Petar odbija Božiju zapovest u tom viđenju.

Postade glas k'njemu (Petru): Ustani, Petre! Pokolji i pojedi. A Petar reče: Nipošto, Gospode! Jer nikad ne jedoh šta pogano ili nečisto. I gle, glas opet k'njemu drugom: Šta je Bog očistio ti ne pogani. Ovo bi tripud, i sud se opet uze na nebo. Ja mislim naš Gospod ovim viđenjem otkriva Petru njegove (Petrove) ljudske slabosti da on (Petar) bude otvoren za novu snagu Duha. Galatima 2: 11-17 ukazuje na jednog apostola u grešci – vrlo oštro ispravljenog. Kad dođe Petar u Antiohiju, u oči njemu protiv stadoh; jer beše zazoran.

Jer pre dok ne dođoše neki od Jakova, jeđaše s'neznabošcima, a kad dođoše, ustručavaše se i odvajaoše bojeći se onih koji su iz obrezanja. I dvoličahu s njim i ostali Judejci; tako da i Varnava prista u njihovo dvoličenje. Kad ja videh da ne idu pravo k'istini jevanđelja, rekoh Petru pred svima: Kad ti koji si Jevrejin neznabožački a ne jevrejski živiš, zašto neznabošce nagoniš da žive jevrejski?

Mi koji smo rođeni Jevreji, a ne grešnici iz neznabožaca, pa doznavši da se čovek neće opravdati delima zakona, nego samo verom Isusa Hrista, i mi verovasmu Hrista Isusa da se opravdamo verom Hristovom, a ne delima zakona: jer se delima zakona nikakvo telo neće opravdati. Ako li se mi koji tražimo da se opravdamo Hristom, nađosmo i sami grešnici, prema tome, da li je Hristos grehu sluga? Bože sačuvaj! Pitanje je da li ne uzimam sebi previše slobode razmišljanjem:

Kako je moguće da Petar, jedan apostol, okušan tako žestoko mnogo puta i na razne načine, da padne u splet jevrejskih praznoverica. Pomišljam da bi neki učenici 'iz obrezanja' bili skloni da napuste Put Gospodnji kad su okruženi učenicima slobodnim od jevrejskih zabuna. Da li je moguće da je naš brat Petar prividno pristao u 'odvajanje obrezanih' sa namerom da se žrtvuje? Možda je ovaj stariji apostol hteo da bude jedan među tima na pogrešnoj 'obrezanoj' strani da bi bio jedan među Jevrejima voljan da primi ispravku.

Zamišljam da je za obrezane lakše da slede Petrov primer primanja ukora pošto je Petar prvo privremeno podržao jevrejsku 'prednost i veću vrednost' 'prvenstvenog ili uzvišenijeg Božijeg naroda'. Ja imam poverenje u svakodnevni život Jovana: on je bio vođen, zaštićen, ispravljan i usmeravan Duhom Božijim. Jovan ne bi nikad pao u zabludu obožavanja ma koga – osim Jedinog Boga – Tvorca i Spasitelja.

Osećam da je ta ponovljena ispravka deo ovog otkrivenja – poruka od Boga svim učenicima u svim naraštajima do kraja sveta:

Pokloni se samo Bogu i obožavaj samo Njega (Izlazak 20: 1-7). Anđeli ne primaju obožavanje od ma koga. Pravi učenici ne primaju obožavanje. Obožavanje i svi znaci obožavanja priradaju samo Bogu. Klanjanje, molitve, prinosi i 'duhovne veze' sa osobama koje nisu u telu – u ovom svetu - ili su nestvarne, ili osuđene Rečju Gospodnjom, ili oboje: to su sve znaci i običaji idolopoklonstva. Čuvajmo se idolopoklonstva – otvorenog ili prurušenog!

Nisam našao u Nauci Spasenja nikakvog odobrenja - samo osude - 'službe svetima' koji su već u večnosti; tako i obožavanje svetih koji su sa nama na zemlji u telu. Stihovi 8 i 9 čuvaju nas da ne padnemo u praznoverje. Ti stihovi podstiču nas da sledimo vernost svetih apostola i da obožavamo samo našeg Nebeskog Oca i Njegovog Jedinorodnog Sina, našeg Gospoda i Vlasnika. Ove pouke donose mnogo podsticaja nama u sagledanju nedostataka naših: anđeli i svi verni: patrijarsi, proroci i apostoli, svi su zajedničari sa nama u vernoj službi Hristu.

Služba našem Caru nad carevima i Gospodu nad gospodarima je Njegov velik i dragocen dar nama: svi sveti na nebu i zemlji obožavaju GA. Pretrpeti

prezir i zlostavljanje radi svedočanstva Gospodnjeg ustvari je visoka čast nama. Pravoverna deca Božija blagoslovena su čvrstom Zajednicom u Duhu našeg blagoslovenog Iskupitelja i istrajnom težnjom da obožavamo našeg Boga u Duhu i Istini – celim bićem svojim.

U svetlosti celog Jevanđelja – prema Jovanu 1: 1-3 Središte i osnova celog Svetog Pisma je Sam Bog: U početku beše Reč, i Reč beše u Boga, i Bog beše Reč. Ona beše u početku u Boga. Sve je kroz Nju postalo, i bez Nje ništa nije postalo što je postalo. Vidimo Tvorca u Njegovim delima stvaranja u početku Knjige. Isti taj Spasitelj posvedočen u telu sličnom našem, ali bez greha. Ovde u poslednjoj knjizi otkriva nam se Car nad carevima Kojeg slavi sva vasiljena.

Aliluja! Naš Bog je tako slavan! Naš Nebeski Otac čini sve da proslavi Svog Sina. Sin daje sve od Sebe za savršeno zadovoljstvo Oca. Sveti Duh silno posvedočava to savršeno jedinstvo ljubavi i blagodati. Duh Sveti nikad ne želi ma kakvo posebno priznanje Sebi, a radi u svoj Svojoj moći za čast i slavu Oca i Sina. Božija priroda je sva u davanju ljubavi, odavanju časti i nesebičnoj revnosti. Sebičnih zahteva nema. Svoju nesposobnost osećam u razlaganju prirode našeg Boga; a to me još više uverava da će nas ON preobraziti u sličnost našeg Cara.

Naša radost u blagodati Oca i Sina biće potpuna u beskrajnom rastu slave Onoga Koji se ponizio do same strahovite smrti. Verujem da sam blizu završetka svog zemaljskog rada i putovanja... Ako me Gospod zadrži još duže vreme u telu i snazi, voleo bih da proučavam Sveto Pismo ponovo od početka u sadašnjem shvatanju i sve većem sagledanju i razumevanju tog strašnog i veličanstvenog Boga koji nas je stvorio i iskupio Sobom od naše zasluge i Njegove pravedne osude.

Ovo je nešto nalik na Enohov završni hod sa Bogom u Postanju 5: 24. Vidimo svetlost Hristovog Duha u svim proroštvima! A potom vidimo glavno ispunjenje svih predskazanja u Isusu, Sinu Blagoslovenoga – Večnog Boga. Kakva slava! Kakav sjaj! Duh Hrista govori kroz proroke i apostole i, danas, govori nama. Čim smo u tom sunčanom sjaju Hristovog Duha, naša duša procveta milinom očekivanja sledećeg koraka, sledećeg otkrivenja, da doživimo još više lepote Njegove svetosti i da sagledamo još više Njegovu

prirodu, prisustvo i bezgranično Veličanstvo.

Nastavljamo naše putovanje boreći se, moleći se i težeći za potpunom poslušnošću – za savršenim spojem u Njegovom Duhu. U razdobljima teškog gonjenja ili opšte mlakosti prema Istini i spasenju, kao i u godinama imovnog napretka, đavo nastoji na svaki mogući način da nas prevari da zatajimo svedočanstvo Jevanđelja; kako je činio mnogim svedocima pre naših dana. U 1. O Carevima 19: 4 prorok kaže: Dosta je već, Gospode, primi dušu moju, jer nisam bolji od otaca svojih.

Ali naš Gospod ima nešto mnogo slavnije nego prekid jednog nedovršenog okršaja uzdržljive moći Duha i besnila Sotone. Mnoga proroštva nisu samo predskazanja daleke ili bliske budućnosti. Proročke poruke pokazuju nam dužnosti, pouke, ispravke, podsticaje i osnaženje. Naš Gospod postavlja u vrlo tešku i odgovornu službu proroka Jezekilja u 33: 7. Sine čovečiji, tebe postavim stražarem domu Izrailjevom; slušaj zato reč iz mojih usta i opominji ih od mene.

Naš Gospod Isus govori učenicima u Mateju 28: 18-20: Dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji: idite zato i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetog Duha, učeći ih da sve drže što sam vam zapovedao; i evo ja sam s vama u sve dane do svršetka veka. Amin. U sledećem stihu je još jedna poruka: Truba još uvek upozorava! Ide kraj trenutnog stanja.

10) (Anđeo) reče mi: Ne zapečaćavaj reči proroštva knjige ove; jer je vreme blizu.

U našim molitvama i razgledanju Pisma ištimo od našeg Gospodara žetve razumevanje našeg mesta i zadatka pod ovom zapovešću i potrebno oružje vere u službi Jagnjetu Božijem. Naše vreme na zemlji nije jedino vreme zanemarivanja, prezira i odbacivanja poziva na Put u Život. Večno Jevanđelje Spasenja u Hristu Isusu odbačeno je još u prvom grehu i strašnom padu čoveka, verovanjem laži. Prvi par ljudi su čuli Jevanđelje i živeli u blagodati dok nisu zamenuli Istinu Božiju za đavolsku podlu prevaru.

Prva dva sina su bili upoznati sa činjenicama Božije ugodnosti i Njegovog nezadovoljstva; jedan je verovao a drugi odbacio Hrista. Jeremija prorokuje u 7: 25-26: Do danas slah k'vama sve sluge svoje proroke svaki dan zarana i

bez prestanka. Ali ne poslušajte me, niti uha svog prigruše, nego behu tvrdovrati i činiše gore nego oci njihovi. Gospod uči u Mateju 5: 11-14: Blago vama ako vas uzasramote i usprogone i kažu na vas svakojake rđave reči lažuci, mene radi.

Radujte se i veselite se, jer je velika plata vaša na nebesima, jer su tako progonili proroke pre vas. Vi ste so zemlji; ako so obljutavi, čim će se osoliti? Ona već neće biti nizašta, osim da se prospe napolje i da je ljudi pogaze. Vi ste videlo svetu; ne može se grad sakriti kad na gori stoji. U 28: 19-20: Idite i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetog Duha, učite ih da sve drže što sam vam zapovedao; i evo ja sam s vama u sve dane do svršetka veka. Amin.

Ovo nisu pozivi na sakrivanje; to su podsticaji i zapovesti za proglas Jevanđelja. Sad je vreme. Isaija govori u 49: 8: Ovako veli Gospod: U vreme milosno usliših te, i u dan spasenja pomogoh ti. U 2. Korinćanima 6: 2 On (Gospod) govori: U vreme najbolje poslušah te, i u dan spasenja pomogoh ti. Evo sad je vreme najbolje, evo sad je dan spasenja! Dvapat rečeno; pamtimo!

11) Ko čini nepravdu, neka čini još nepravdu; i ko je pogan, neka se još pogani; i ko je pravedan, neka još čini pravdu; i ko je svet neka se još sveti.

Otkrivenje u drugoj i trećoj glavi govori crkvama. Ovaj stih 11 poziva sve pravoverne da istrajno slede našeg Vojskovođu i nikad da ne budu zbunjeni ni preplašeni. Svesni pretnji, napasti i zlobe Neprijatelja u svetu oko nas, hrabro i u poverenju sledimo našeg Spasitelja. U preziru i gonjenju tešimo se našim Gospodom i vernim učenicima.

Naš Vođa pobeđuje; čvrsto se držimo Njega. Ne zaboravljajmo da Zavodnik sa svim svojim sledbenicima hita u jezero ognjeno.

Budimo u molitvama i revnosti da i naše svedočanstvo čistog Jevanđelja Spasenja i pravednog suda Božijeg dotakne Hristovim iscelenjem srca i umove zarobljene đavolskom prevarom zagađenosti i bezbožnosti. Neka naš um i srce ispunjava ta Istina da nas je samo blagodat i milost našeg Iskupitelja otrgla od vlasti tame i propasti idolopoklonstva. Budimo svesni činjenice da nas samo naš Spasitelj održava i vodi u napredak na putu Istine

i spasenja.

Budimo istrajni u nastojanjima i molitvama za naš napredak u veri i poznanju Sina Božijeg da budemo Njegovo živo svedočanstvo – so zemlji i videlo svetu (Matej 5: 13 i 14) i podsticaj jedni drugima u Domu (Kološanima 3: 16). Naš Bog je Jedini savršeno Svet (Otkrivenje 15: 4) i ON nas je pozvao u svetost a ne u nečistotu (1. Solunjanima 4: 7). Naš Gospod Isus je Pravednik. On nas zaodeva Svojom pravednošću da sledimo Njega u poverenju i u poslušnosti.

On nas ispravlja da budemo čvrsti, otporni, napredni, svesni večne vrednosti Njegovog privremenog rada u nama i kroz nas. Hvala i čast Bogu Koji nam daje pobedu kroz Gospoda našeg Isusa Hrista (1. Korinćanima 15: 57 i 58). Dokaz pobeđe Hristovog Duha u našem srcu, razumu i življenju svakodnevnom je poverenje i pouzdanje u našeg Gospoda i Spasitelja i naša stalna vernost Njemu – naš hod u Videlu.

Življenje u nemarnosti, duhovnom dremežu, svesnoj neposlušnost, tajnoj ili otvorenoj pobuni prema nama poznatoj Nauci spasenja, sa istovremenim 'uzdanjem' u plitku nauku "jednom spašen – večno spašen" samo je priviđenje duše koja luta u bezvodnoj pustinji sveta mrtvog u grehu – smrtonosna 'fata morgana'; lukava i podmukla prevara Sotone. Stvarno spasenje i večna sigurnost zanavek je samo u Hristu i potvrđena je u poslušnosti, vernosti i uzdanju u Njega.

12) Evo ću doći skoro, i plata moja sa mnoom, da dam svakome po delima njegovim.

Samo u ovoj jednoj knjizi ovo je peti put da Gospod govori: Dolazim brzo. Još jednom to ponavlja u 20-om stihu. Svih šest poruka još ne ispunjavaju vrlo često upotrebljen značajni broj '7'. Pre objave večne svadbe u proslavi savršenog, trajnog sjedinjavanja Ženika i Neveste, ovde, vidimo obe strane otkrivenja Istine: blagodat našeg Spasitelja i Gospoda, i, posledice neprihvatanja Oca u Sinu – celo Sveto Pismo u svetlosti Večnog Jevanđelja Spasenja.

Naše moćno Jagnje Božije, naš Car nad carevima, ON je Taj Koji 'dolazi brzo'; to je Njegova priroda.

ON nikad ne kasni niti ikada isprednjači ispred vremena i trenutka određenog voljom Nebeskog Oca. U Mateju 28: 20 ON govori: Ja sam s vama u sve dane do svršetka veka. Amin. Kako se bližimo poslednjim rečima Svetog Pisma, tako smo sve više svesni Njegovog stalnog prisustva i nepogrešivog delovanja. Kroz celu Knjigu primetni su na različite načine mnogi delovi o nagradama i dragocenim plodovima Gospodnjeg Duha.

Knjiga Otkrivenja neprestano obasjava naš razum da vidimo jasnije i razumemo detaljnije mnogostruke koristi privremene i večno-trajne nagrade. Tim dragocenim darovima naš Gospod nagrađuje nas za Njegova ostvarenja u nama! Naš Nebeski Otac daje nam nagrade Njegovog ljubljenog Sina svo vreme ... Njegove nagrade postoje od vremena stvaranja sveta...; Jovan 17: 24 i Efescima 1: 4. Pre nego nas je izbavio od vlasti tame i smrti, bili smo u neznanju o Njegovim nagradama. Kad je ON otvorio naše slepe oči ugledali smo Njegovu Istinu.

Njegova Reč i Duh su obasjali naše shvatanje Njegovim Otkrivenjem. Nagrade našeg Spasitelja i Gospoda sa visine se izlivaju na nas neprestano zadivljujućom blagodaću našeg Nebeskog Oca. Njegova nagrada je obostrana: trenutna, i, trajna. Život u veri i odanosti sinu Božijem, Živoj Reči Svemoćnoga, ispunjen je nagradama već sada – više nego što je moguće opisati mnogim primerima i svedočanstvima naših dana. Mnogo je lakše preživeti teška vremena Hristovom snagom u nama, nego upadati duboko u glib očaja i bespomoćnog ogorčenja.

Neuporedivo je više nagrađen čist, pobožan život neoženjenih, neudatih ili porodičnih Hrišćana, nego trčanje za razvratom i sebično-okrutnim strastima i izopačenostima. Sva obećanja Nečastivoga su LAŽ! Poziv i smernice Gospodnje obiluju nagradama... Moje kratko i ograničeno iskustvo ne može da se uporedi sa trpljenjem braće i sestara u vreme apostola; ipak nežna ljubav i neprestano staranje našeg Spasitelja učinili su pet godina zatvora za veru - radost spasenja.

Neznabošcima pa čak i nekim učenicima te godine su izgledale kao najteže, a u mom sećanju su ostale najlepša sećanja do danas. Ovih meseci sam navršio 75. ON dolazi brzo. ON poznaje naša srca i pre nego naša dela pokažu šta je u nama. Na primer: On nam govori u Marku 11: 25 i 26 da

oprašamo da bismo mogli primiti opraštaj; jer naš stav ne-opraštanja sprečava nas da primimo obilje Očinske blagodati.

Zločinac u tamnici ne mora biti manje zlonameran od slobodnog; iako slobodan možda zlostavlja svoje žrtve dok je još napolju – u narodu. U Delima 16: 22-26 Pavle i Sila podneli su divljaštvo 'civilizacije'. Narod se sleže na njih, i vojvode izdreše im haljine, i zapovediše da ih šibaju. Pošto ih zdravo izbiše baciše ih u tamnicu, i zapovediše tamničaru da ih dobro čuva. Primivši takvu zapovest on ih baci u najdonju tamnicu i noge im metnu u klade.

A u ponoći behu Pavle i Sila na molitvi i hvaljahu Boga; a sužnji ih slušahu. A ujedanput tako se vrlo zatrese zemlja da se pomesti temelj tamnički; i odmah se otvoriše sva vrata i svima spadoše okovi. Naš Gospod Isus brzo je došao sužnjima u toj tamnici; a naročito tamničaru..., ali naš Gospod i Spasitelj bio je sa Pavlom i Silom svo vreme trpljenja da Se proslavi u njima na hvalu Nebeskom Ocu.

Naš blagodatni Gospod Isus Hristos stiže brzo Svojima; ali i nasuprot Neprijatelju i žrtvama đavola - robovima greha. Đavo je pali anđeo; pobeđen protivnik. U Hristu, našem Caru, svi Njegovi verni su pobednici – u mirno vreme i u vreme zlostavljanja i mučeništva; jer Duh Hrista je Pobeđnik u njihovim srcima i svakodnevnom življenju. Slava Bogu!

13) Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak, Prvi i Poslednji.

Ova kratka rečenica u svom značenju je neiscrpna a u svom značaju je neizmerna... U 1: 5-8 Isus Hristos je Svedok verni, i Prvenac iz mrtvih, i Knez nad carevima zemaljskim, koji nas ljubi, i umi nas od greha naših krvlju svojom; i učini nas careve i sveštenike Bogu i Ocu svom; tome slava i država vavek veka. Amin. Eno, ide s oblacima, i ugledaće Ga svako oko, i koji Ga probodoše; i zaplakaće za Njim sva kolena zemaljska.

Da, zaista. Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak, govori Gospod, Koji jeste, i koji beše, i koji će doći, Svedržitelj. Božija moć, Veličanstvo i slava u trenutku su zablistali pred nama. Naš blagosloveni Iskupitelj pokazuje Sebe Svojim vernim svedocima i strpljivim mučenicima. ON je uvek sa Svojima. U 1: 17 i 18 (ON) metnu desnicu svoju na me govoreći mi: Ne boj se, ja sam

Prvi i Poslednji, i Živi: i bejah mrtav i evo sam živ vavek veka, amin. I imam ključeve od pakla i od smrti.

ON je desnica Svemoćnog Boga. Ta Ruka vodi Njegov iskupljeni narod kroz Crveno More i sruči smrtonosne talase mora na vojsku bezdušnog nasilnika (Izlazak 14). Ta Desnica dotakla je mnoge iscelenjem a neke je vratila u ovaj život – za svedočanstvo. Isto naručje prigrililo je Jovana u vreme ‘poslednje večere’ da odgovori mladom učeniku.

Ista Ruka prinosi poslednju opomenu izdajniku (Jovan 13: 25 i 26). Ta Ruka ‘dotakla’ je Iroda i njegove stražare ‘smrtnim dodirom’ (Dela 12: 19-23). Te iste ruke su prikovane u raspeću i uzdignute nad učenicima u blagoslovima vaznesenja. ON je Prvi i Poslednji – naše Sve u svemu. U 21: 5-7 Reče Onaj što seđaše na prestolu: Evo sve novo tvorim. I reče mi: Napiši, jer su ove reči istinite i verne. I reče mi: Svrši se. Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak.

Ja ću žednome dati iz izvora vode žive za badava. Koji pobedi, dobiće sve, i biću mu Bog, i on će biti moj sin. U Jevrejima 3: 14 Postadosmo zajedničari Hristu, samo ako kako smo počeli u Njemu biti, do kraja tvrdo održimo: Njegov Duh u nama i mi u Njemu. U 7: 2 i 3 ON je Car pravde, potom i Car salimski, to jest Car mira: ne imajući ni početka danima, ni svršetka životu i ostaje sveštenik dovek; Večni Sin Večnog Boga Oca.

U Jevrejima 12: 2 ON je Načelnik vere i Svršitelj; Isus mesto određene sebi radosti pretrpe krst, ne mareći za sramotu, i sede s desne strane prestola Božijeg. U 1. Dnevnika 29: 29 i u 2. Dnevnika 9: 29 i 12: 15 ‘prvi i poslednji’ uključuje i sve između. U Isaiji 44: 6 Ovako govori Gospod Car Izrailjev i Izbavitelj njegov, Gospod nad vojskama: ja sam prvi i ja sam poslednji, i osim mene nema Boga. U 48: 12 ON ponavlja: Ja sam prvi, ja sam i poslednji. Tih nekoliko navedenih stihova Pisma potvrđuju svemoćstvo Tvorca i Spasitelja.

Nisam skupio sva mesta u Pismu u potvrdu proglasa Veličanstva moći i slave Boga, našeg Nebeskog Oca, posvedočenih u Njegovom Jedinorodnom Sinu; ipak, za iscrpno izlaganje ovog malog broja navedenih stihova potrebovao bih duže vreme nego što mislim da ću biti u telu. I to me podseća da nam

treba beskrajna večnost za zahvalno obožavanje Boga. Nastavimo prema nepogrešivom uputstvu: predajmo se našem Gospodu u vernosti – neprestano i bezuslovno.

14) Blago onima koji tvore zapovesti Njegove, da im bude vlast na drvo života, i da uđu na vrata u grad.

Blagosloveni su svi koji žive Jevanđeljem do kraja svog zemaljskog putovanja (2. Timotiju 4: 7 i 8). Svi koji čuju Jevanđelje blagosloveni su (Luka 10: 23). Vernost našem Gospodu u sadašnjosti, vrlo je ubedljivo svedočanstvo našeg blaženstva i Zajednice u Duhu. Naša prošlost nije dovoljan dokaz; naša budućnost je poznata samo Bogu.

Ako smo u Hristu sada, ON je u našem srcu. Naš Gospod nije samo ugodno sećanje, niti samo nadanje za budućnost.

ON je stalno prisustvo, naš večni 'Ja sam Koji jesam' (Izlazak 3: 14).

Blagoslovene uspomene i verna svedočanstva su divna. Naše živo nadanje u Njemu je slavno. U međuvremenu mi moramo biti ujedinjeni u Njegovom Duhu SADA. ON nam je potreban svo vreme. Bez Njega, mi smo izgubljeni. U Hristu, našem Drvetu Života, mi živimo i rastemo. Naš Gospod Isus neprestano nas hrani Hlebom Života. Svojim primerom i primerima Svojih svedoka ON nas snabdeva plodovima Svog Svetog Duha.

Svako novo iskustvo Njegovog Gospodarstva ljubavi u našem srcu, umu, duši, telu i svakodnevnom hodu sa Njim, jeste korak kroz ulaz u Grad. Blagosloveni su istrajni u trpljenju progonstva, tamnice i mučeničke smrti za svedočanstvo Jagnjeta. Blagosloveni su svi koji ostanu u radosti Njegovog spasenja. Svi pravoverni drže zapovesti Hrista i zahvalno primaju neprestane blagoslove.

Mi smo se odazvali pozivu Gospodnjeg Duha kad živimo za zadovoljstvo našeg Nebeskog Oca, za čast našeg Spasitelja, na blagoslov svetog naroda i u pravoj pobožnosti za svedočanstvo Jevanđelja svetu oko nas; samo tako smo so zemlji i videlo svetu; Hristovi svedoci na zemlji. Blaženi su svi koji su oprani od greha krvlju Jagnjeta. U Jovanu 1: 12 i 13: Koji Ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božiji, koji veruju u ime Njegovo, koji se rodiše od Boga.

U Rimljanima 8: 1 Nikakva sad nema osuđenja onima koji su u Hristu Isusu i

ne hode po telu nego po Duhu.

15) Napolju su psi i vračari i kurvari i krvnici i idolopoklonici i svaki koji ljubi i čini laž.

Psi su nečiste životinje i hrane se nečistotama neprihvatljivim i opasnim narodu Božijem (Izlazak 22: 31). Psi nemaju svetosti, zloupotrebe Gospodnje darove, zlostavljaju neupućene ili raslabljene učenike i rastrzaju živote nepokornih Božijem redu (1. O Carevima 21: 24 i Matej 7: 6). Psi se vraćaju svojim gadostima: ne dožive stvarno pokajanje i trajnu vernost Učitelju (2. Petrova 2: 22).

Vračari zavode prevarene i nastoje da prevare iskupljene. Vračanje se protivi Reči Božijoj i ostaje pod Njegovom osudom (Izlazak 7: 11 i Malahija 3: 5). Razvratnici gramze telesne gadosti i naslađuju se grozotama sveta. Neki pokvarenjaci uvlače se u grupe učenika da bi makar neke vernike zapleli u mreže đavola. Stvarna deca našeg Nebeskog Oca hitaju u pokajanje da prime obnovljenje Božije blagodati i pobedu Hristovog Duha u njihovim srcima, umovima i čistom življenju.

Gospodnja Istina i premudrost govori u Mateju 5: 28 Svaki koji pogleda na ženu sa željom, već je učinio preljubu u srcu svom; a u 15: 19 i 20 kaže Od srca izlaze zle misli, ubistva, preljube, kurvarstva, krađe, lažna svedočanstva, hule na Boga. I ovo je što pogani čoveka. Ubice su na svetu još od vremena Kaina. Začetnik ubica je sam đavo (Jovan 8: 44); on je zaveo prve ljude u duhovno samoubistvo a njihovog prvog sina u bratoubistvo. Zapovest ljubavi bližnjih sadrži zabranu zločina.

‘Deset zapovesti’ izričito zapovedaju ljubav i zabranjuju zločin ubistva i naređuju ljubav bližnjega (Jovan 13: 34 i 35). Naš Gospod nas upozorava u 1. Jovanovoj 3: 15: Svaki koji mrzi na brata svog krvnik je ljudski; i znate da nijedan krvnik ljudski nema u sebi večni život. Masovna ubistva i samoubistva su u svetu oko nas svo vreme. Težnje sveta, taština, ponos i samovolja, grešne želje, sebičnost, gramzivost, društvene zabave i mnoge druge zamke podstiču ubistvo i duše i tela.

Mnoge lažne vrline proslavljane u svetu samo su podsticaji na ubistvo duše i tela. Naš Neprijatelj strasno zavodi ljude u idolopoklonstvo. Mnoge želje

telesnog razuma su idoli bezumlja. Neke besmislene, besciljne i bezvredne zamisli postanu idoli pojedinaca, grupa ili naroda. Vrlo opasan i umnožen idol imućnih i sirotinje je besposlenost. Taj idol rađa mnoga druga zla u svetu grešnika. Sve te zamke Sotone nemaju moć nad budnom, vernom i opreznom decom Nebeskog Oca.

Naš Gospod govori u Luci 12: 34-37 Gde je vaše blago onde će biti i srce vaše. Neka budu vaša bedra zapregnuta i sveće zapaljene; i vi kao ljudi koji čekaju gospodara svog kad se vrati sa svadbe da mu odmah otvore kako dođe i kucne. Blago onim slugama koje nađe gospodar kad dođe, a oni straže. Nemar u obožavanju i zajednici učenika otvara vrata đavolu. Vernim učenicima Sotona je poražen Neprijatelj. Samo kad sebe raslabimo nemarom, on je lukav, opasan i okrutan.

Njegova moć je u prevari onih koji poveruju laži. Naš Učitelj uči nas u Jovanu 8:44 Đavo ne stoji na istini; jer nema istine u njemu; kad govori laž, svoje govori: jer je laža i otac laži. Naš Gospod je Put, Istina i Život – Jedini Put ka Ocu... Kad mi svesrdno obožavamo Nebeskog Oca u Jedinorodnom Sinu, Sveti Duh nas čuva u sigurnosti. Doklegod smo verni Njemu, nama su odvratne đavolske prevare, gadosti i pokvarenosti. Gospodnji Duh i Istina čuvaju nas od saučešća u lažima.

16) Ja Isus poslah anđela svog da vam ovo posvedoči u crkvama. Ja sam koren i rod Davidov, i sjajna zvezda Danica.

Naš Gospod Isus govori učenicima u Mateju 28: 19 Idite i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetog Duha, učeći ih da sve drže što sam vam zapovedao; i evo ja sam s'vama u sve dane do svršetka veka. Amin. ON je s'nama, a ON šalje Svog anđela. Svojim Duhom ON nas vodi svaki korak do kraja našeg zemaljskog puta. ON nas uči, štiti, čuva i popravlja. Da pokaže Svoju slavu i veličanstvo, ON šalje Svog anđela! To je otkrivenje Jovanu! Otkrivenje za sedam crkava! Otkrivenje nama i svima verujućima – do kraja sveta!

Posle svih otkrivenja, Jovan nije bio spreman da vidi stvarnost slave Svemoćnog. U mojoj ograničenosti, meni otkrivenje dolazi od Oca kroz Spasitelja, svedočanstvom anđela. Jovan prima viđenja i piše knjigu. Mi

čitamo knjigu i molimo od Boga dublje zagledanje, jasnije razumevanje i vernu primenu u životu. Naša molitva Bogu je da svi Njegovi darovi budu upotrebljeni u zdravom učenju, jasnom izlaganju i svedočanstvu Hrista. Svaki korak puta naš Gospod Isus je sa nama da nas vodi, ispravlja i štiti.

Svo vreme đavo nastoji da nam odvuče pažnju od Reči Božije i da nas zbuni. O, Gospode, naoružaj me poninošću, istrajnim molitvama i vernošću; održavaj me u tvojoj blagodati u Hristu Sinu Tvom, našem Gospodu, Gospodaru, Vlasniku i Svedržitelju; sačuvaj me od moje i tuđe samovolje. Sledeće otkrivenje je jedna Gospodnja izjava: Ja sam koren i rod Davidov, i sjajna zvezda Danica. Ove reči su kao neki odjek 13. stiha: Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak, Prvi i Poslednji.

Neki psalmi i proroštva predskazuju dolazak Spasitelja od roda Davidova. Neki ljudi su oslovljavali našeg Gospoda nazivom 'Sin Davidov'. U izvesnom smislu Carstvo našeg Spasitelja moglo bi se uporediti sa procvatom Izrailja u vreme cara Davida. Još uvek David je grešio; Gospod nije. Naš Gospod u ovom otkrivenju govori da je ON Koren Davidov i ta istina pokazuje velik značaj reči 'Rod' – Izdanak. David je bio Božiji izbranik i pomazanik; David je takođe bio samo čovek.

Ako bi naš Gospod pustio Davida da se povodi za svojom telesnom prirodom i sklonostima, David bi bio izgubljen kao Saul, prvi car Izrailja. Naš Gospod Isus Hristos je Izvor sposobnosti za sve što je dobro i ugodno Nebeskom Ocu. Čovečanstvo u grehu je pali i propali rod; bezživotne duše. Naš Spasitelj govori u Jovanu 5: 25 Ide čas i već je nastao, kad će mrtvi čuti glas Sina Božijeg, i čuvši oživeti. Čitamo u 1: 1-4 U početku beše Reč, i Reč beše u Boga, i Bog beše Reč. Ona beše u početku u Boga. Sve je kroz Nju postalo, i bez Nje ništa nije postalo što je postalo. U Njoj beše život, i život beše videlo ljudima.

Svi iskupljeni imaju svoje začecé i rođenje 'odozgo'. Proslavljeno Jagnje Božije zanavek je sjajna Zvezda Danica. Vidimo 2. Petrovu 1, stihove 1 i 19. Od Simona Petra, sluge i apostola Isusa Hrista, onima što su primili s'nama jednu časnu veru u pravdi Boga našeg i Spasa Isusa Hrista;

19) Imamo najpouzdaniju proročku reč, i dobro činite što pazite na nju, kao

na videlo koje svetli u tamnom mestu, dokle dan ne osvane i danica se ne rodi u srcima vašim. Od stvaranja sveta do pojave Cara nad carevima u svojoj Svojoj slavi, Naš Spasitelj je naša Zvezda Koja blista sve više i više. Isaija 9: 6 i 7 trubi: Dete nam se rodi, Sin nam se dade, kome je vlast na ramenu, i ime Mu je: Divni, Savetnik, Bog silni, Otac večni, Knez mirni.

Bez kraja rasti vlast i mir na prestolu Davidovom i u carstvu njegovom da se uredi i utvrdi sudom i pravdom od sada doveka. To čini revnost Gospoda nad vojskama. Ja sam primenuo ove reči Isaije na dela Božija 'od večnosti do u beskraj večnosti'. Doklegod smo u telu i u radu Gospodnjem ili ratu protiv napada Neprijatelja i spolja i iznutra, neophodan nam je rast i napredak u jedinstvo vere i poznanje Sina Božijeg, u čoveka savršenog, u meru rasta visine Hristove (Efesci 4: 13).

To je način održavanja našeg 'unutrašnjeg bića' u Svetlu neugasive Zvezde Koju Otac večno uznosi u slavi. Tako nas obasjava naše Sunce pravde u Malahiji 4: 2, naš Car nad carevima i Gospod nad gospodarima u Otkrivenju 19: 16.

17) Duh i nevesta govore: Dođi. I koji čuje neka govori: Dođi. I ko je žedan neka dođe, i ko hoće neka uzme vodu života za badava.

Čim se naš Spasitelj i večni Car pokaže i proglasi Svoje zvanje i stanje u 16. Stihu, Njegovi iskupljeni su poneti plimom čežnje ka još obilnijem prisustvu Njegovom i ka savršenom gospodarstvu u žaru Njegove ljubavi. Sveti Duh je u Nevesti; On je u Carstvu slave; On glasi Večno Jevanđelje Spasenja u Sinu Boga, Suncu pravde, Tvorcu i Vladaru Vasiljene.

Iskupljene duše ljube tog Jedinog Cara, za Njim čeznu i Njega obožavaju. Na prikaz našeg Gospoda u stihu 12 i 16, Duh uzvraća željama vojske nebeske i svih izbavljenih duša na Nebu i na zemlji: Dođi! Da, naš slavni Care, Tvorče i Spasitelju, Dođi! Sva tvar uzdiše i tuži s'nama do sad. Ne samo ona, nego i mi koji novinu duha imamo, i mi sami u sebi uzdišemo čekajući posinjenje i izbavljenje telu svom. Jer se nadom spasosmo. A nad koji se vidi nije nad;

Jer kad ko vidi šta, kako će mu se nadati? Ako li se nadamo onome što ne vidimo, čekamo s'trpljenjem. A tako i Duh pomaže nam u našim slabostima: jer ne znamo za šta ćemo se moliti kao što treba, nego sam Duh moli se za

nas uzdisanjem neiskazanim (Rimljanima 8: 22-26). Izrazi Božijih duhovnih sila su neograničeni. Blagosloveni, silni i nežni uticaji Duha našeg Gospodara stvaraju, održavaju i razvijaju istu žarku težnju za naše potpuno preobraženje.

To je težnja duša za oslobođenjem od svega smrtnog, da iskusimo večnu slavu u potpunosti: da bi Ga videli kakav jeste. Imamo zgradu od Boga, kuću nerukotvorenu, večnu na nebesima. Za tim uzdišemo, želeći obući se u svoj nebeski stan. I da se obučeni, ne goli nađemo! Budući u ovom telu, uzdišemo otežali; jer nećemo da se svučemo, nego da se preobučemo, da život proždere smrtno. Onaj koji nas za ovo isto stvori, Bog je, koji nam i daje zalog Duha.

Zato smo dobre volje jednako, jer znamo da putujemo u telu, daleko od Gospoda. Po veri živimo, a ne po gledanju. Ne bojimo se, i mnogo volimo otići od tela, i biti sa Gospodom (2. Korinćanima 5: 1-8). Grešnici pod jarmom greha ne čuju jasni proglas Jevanđelja, ali svako ko čuje neka govori: Dođi! Svi koji čujemo glas Oca u Sinu, (Jovan 5: 25), neustrašivo proglasimo težnju duše naše. Kako želimo da vidimo našeg Cara u večnoj slavi, tako iznosimo odjek Njegovog poziva;

U Jovanu 7: 37 i 38: U poslednji veliki dan praznika stajaše Isus i vikaše govoreći: Ko je žedan neka dođe k meni i pije. Koji me veruje, kao što pismo reče, iz njegova tela poteći će reke žive vode. Gospode, daruj nam blagodat da budemo Tvoj živi poziv! Baš kao u Mateju 11: 28-30, naš Spasitelj još uvek poziva: Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe, i naučite se od mene; jer sam ja krotak i smeran u srcu, i naći ćete pokoj dušama svojim. Jer je jaram moj blag, i breme je moje lako.

Budimo istrajni u molitvama da budemo Njegov živi poziv dokle traje dan spasenja po blagodati. Svako ko hoće neka uzme Vodu Života besplatno. Kad mi pijemo iz Njegovog Vrela, Njegova živa voda teče kroz nas. Svi su pozvani, a samo ko hoće pije Vodu Života – besplatno. Žetva je, po svemu sudeći, velika, a poslenika malo; molite se Gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju (Luka 10: 2).

18 i 19) Svedočim svakome koji čuje reči proroštva knjige ove; ako ko dometne ovome, Bog će nametnuti na njega zla napisana u knjizi ovoj; I ako ko oduzme od reči knjige proroštva ovog, Bog će oduzeti njegov deo od knjige života, i od grada svetog, i od onog što je napisano u knjizi ovoj.

Mislim da su mnogi prevodioci i urednici Svetog Pisma bili pobožni revnitelji. Verujem da svi iskreni vernici žele da imaju verodostojan prevod cele Knjige na svim jezicima našeg vremena. Ne sumnjam da mi svi molimo Gospoda za Njegovo usmeravanje, vođenje, zaštitu i potrebne ispravke u našem proučavanju, razumevanju, svestranoj primeni i izlaganju – propovedanju Reči Božije.

U svom ograničenom razgledanju raznih prevoda i različite primene Jevanđelja izgleda mi jasno da je uticaj pojedinih osnivača grupa, pokreta i učenja doprinosa boljem ili slabijem shvatanju i primeni Svetog Pisma; čak ni politička, zlonamerna, odstupanja nisu izbegnuta. Bezrezervno poverenje u određeni prevod graniči se sa praznoverjem. U ovim stihovima imamo vrlo ozbiljno upozorenje. Obavezni smo na budnu stražu protiv ma kakve izmene značenja Reči Božije u knjigama i u primeni - ličnoj i zajedničkoj.

Neka idolska učenja grešnih pravila 'upakovana' su u vrlo ukrašene prevare. Mnogo pokvarenosti i odmetništva prurušeno je u 'dobronamernost' grešnih namera sveta u tami. Pored naših molitava i borbe za vernost pravom značenju, tumačenju i primeni celog Svetog Pisma neophodna nam je poniznost, opreznost i spremnost za proveru našeg razumevanja 'odredbi našeg Cara'. Značajna pomoć meni je poređenje raznih jezika i takozvani 'doslovni prevodi' Pisma.

Vrlo pouzdana pomoć za ispravno razumevanje je uporedba i povezivanje sličnih rečenica i odlomaka. Čuvajmo se i od zloupotrebe opomena u ova dva stiha (18 i 19). Neki pojedinci i grupe pozivaju se na ove stihove kao dokaz predodređenosti i večne sigurnosti – posle primene njihove 'formule spasenja'. Druge grupe ovim istim stihovima nastoje da dokažu baš obratno učenje. Ovi i svi drugi stihovi ne dokazuju ni manje ni više nego samo i celo Sveto Pismo.

Knjige Jevanđelja, Dela i poslanice sadrže dovoljno jasnih osnovnih

podataka Nauke Spasenja. Mudrost 'odozgo' uči nas da u najvišem poštovanju obožavamo našeg Nebeskog Oca i Njegovog Jedinorodnog Sina, našeg Gospoda. Bitno nam je da nas ON uvek vodi, štiti i ispravlja. Svaki pokušaj 'ispravljanja' ili 'popravljanja' Reči našeg Boga je opasan znak pobune koja potiče od našeg Neprijatelja – aždaje. Reč Božija je jedini temelj. Sve namerne izmene su dela prevare i prevarenih.

Prevaranti i prevareni ostaju u tami – robovi neznanja – bez slobode u Hristu i bez blagoslova i slave u Otkrivenju kao i u celom Svetom Pismu. Put nemarnosti za Božiju Istinu, staze protivljenja jasnoj Istini Nauke Spasenja zavode u jezero ognjeno i sumporno – u beskrajnu smrt.

20) Govori Onaj koji svedoči ovo: Da, doći ću skoro! Amin. Da, dođi, Gospode Isuse. U 3: 7-13 je Gospodnja poruka podsticaja i ohrabrenja anđelu Filadelfijske Crkve. U toj poruci otkriva se Hristova Svetost u Istini, istinsko pokajanje i temeljno obraćanje, koji su praćeni vernošću. Sve te promene i svedočanstva nazvane su 'ključ Davidov istiniti'. Naš Iskupitelj je sa nama u svakom radu koji nam On preda da ostvarimo trudom u Njegovo Ime. ON otvara srca i umove.

ON svetlošću Jevanđelja pobeđuje đavolsku najezdu prevare i pokvarenosti. ON je silan u slabima da ih učini vernima. ON je Pobednik u svima koji drže Reč Njegovu i ON ih čini pravim poklonicima Oca Nebeskog. Njegova čudna i divna dela dokazuju Njegovu ljubav prema Njegovim vernima; ta ljubav prevazilazi granice mog razumevanja. ON je Pobednik u Njegovim vernim svedocima i ON se javlja njima: Evo, dolazim brzo! Ja vas štitim! Niko ne može uzeti venac vaš.

Držite čvrsto sve što vam predajem! Napisaću na vama ime Boga svog, i ime novog Jerusalima, grada Boga mog, koji silazi s neba od Boga mog, i ime moje novo. U ovoj (22: 7) naš Vojvoda ponavlja nam: Gledajte! Vidite stvarnost! Ja sam taj Koji uvek dolazi brzo! Držite moje zapovesti! Zapovesti nisu samo otežavajuće breme! To je moj blagoslov: tvorite volju Oca. Nemojte samo govoriti Reč; hodajte u videlu.

Sećajmo se i doživljavajmo svedočanstva Duha našeg Spasitelja u Njegovim vernim svedocima i kroz njih u 2. Korinćanima 4: 13 – 5: 1. Imajući pak onaj

isti duh vere kao što je napisano: verovah, zato govorih; mi verujemo, zato i govorimo. Znajući da će Onaj koji podiže Isusa, i nas podignuti s Isusom, i postaviti s vama. Jer je sve vas radi, da blagodat umnožena izobiluje hvalama na slavu Božiju. Zato nam se ne dosađuje;

Ako se naš spoljašnji čovek i raspada, ali se unutrašnji obnavlja svaki dan. Jer naša laka sadašnja briga donosi nam večnu i od svega pretežniju slavu. Nama koji ne gledamo na ovo što se vidi, nego na ono što se ne vidi; jer je ovo što se vidi, za vreme, a ono što se ne vidi, večno. Jer znamo da kad se zemaljska naša kuća tela raskopa, imamo zgradu od Boga, kuću nerukotvorenu, večnu na nebesima. Graditelj te večne kuće sa nama je sada. U stihu 12 je još jedna plima snage u Hristu. Evo dolazim brzo, i plata moja sa mnom! Naše Jagnje Božije sa nama je na Njegovom stubu mučenja i srama, u lavovskoj jami, u užarenoj peći, u tamnicama, u spaljivanju vračarskih knjiga, u odanosti mučenika i..., u željnom očekivanju večne slave. Blagosloveni su svi koji drže zapovesti Njegove! Ti su otvoreni za Drvo Života. Ti koračaju kroz vrata u Mili Grad.

Naš Alfa i Omega, Početak i Svršetak, Prvi i Poslednji, naše Sve u svemu, taj Jedan Jedinog govori: Zaista, dolazim brzo. Spajajmo se sa Zborom svih iskupljenih koji jednoglasno u savršenom skladu kliču: Amin. Zaista dođi Gospode Isuse! O kakav sjaj! Kakva neizmerna lepota! Slava i Veličanstvo Nebeskog Oca i večnog Sina! O kakvo pobedno ushićenje svih otkupljenih sa svom vojskom nebeskom!

A sve to je samo otkrivenje neshvatljivog i tajanstvenog, samo jedan pogled u nepregledno, samo pred-ukus neopisivih radosti svadbe Jagnjeta... Čak i naše malo iskustvo je neizrečno... Stvarnost Njegove slave, Veličanstva i lepote Njegove svetosti daleko prevazilaze naše najlepše zamisli u sadašnjosti. Kao da naš ljubazni brat Jovan ne može da završi Beskrajno; Duh našeg Izbavitelja ispunjava ga toliko da dodaje svoj pozdrav.

To je pozdrav Večnog Oca svoj svojoj deci na zemlji i pozdrav dece - jednih drugima - sve do objave večnog Cara nad carevima, kad će se potpun smisao tog pozdrava silno i divno ispuniti svima blaženim obožavateljima Jedinog Boga.

21) Blagodat Gospoda našeg Isusa Hrista sa svima vama. Amin.